

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Septima Consideratio. Quo die primum celebratur Sacrum. Sacerdos sic
cum Christo sacrificet, ut sit ipse sicut Christus sacrificans & sacrificium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

ruina eorum si peccent: laetamur ad ascensum, sed timeamus ad lapsum: non est tanti gaudii excelsa tenuisse, quanti meroris de sublimiori corruisse.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Sanctus quoque Gregorius: Hinc quoque scriptum est per Prophetam: Laqueus ruinae populi mei, sacerdotes mali. Hinc rursus de sacerdotibus malis per Prophetam Dominus dicit: Facti sunt domui Israel in offendiculum iniquitatis. Nemo quippe amplius in Ecclesia nocet, quam qui perverse agens, nomen vel ordinem sanctitatis habet delinquentem. Namque hunc nemo re-

darguere praesumit, & in exemplum culpa vehementer extenditur, quando pro reverentia ordinis peccator honoratur. Indigni autem quique tanti reatus pondera fugerent, si veritatis sententiam sollicita cordis aure pensarent, qua ait: qui scandalizaverit unum de pusillis istis qui in me credunt, melius erat ei ut ligaretur mola asinaria in collo ejus, & projiceretur in profundum maris. Per molam quippe asinariam, secularis vite circuitus ac labor exprimitur, & per profundum maris, extrema damnatio designatur.

CONSIDERATIO SEPTIMA. QUO DIE PRIMUM SACRUM Sacerdos offert.

Hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, Rom. 12.

VERITAS PRACTICA.

Sacerdos sic cum Christo sacrificet, ut sit ipse sicut Christus, sacrificans & sacrificium.

Ratio est, quia Sacerdos in ratione ministerii sui, debet se Christo similem reddere, quantum quidem potest cum gratia.

Sed potest esse cum Christo simul sacrificium, sicut cum ipse est sacrificans, nec potest melius illum assimilare quam si cum Christo sic sacrificet.

Ergo sic cum Christo sacrificet, ut sit ipse sicut Christus sacrificans & sacrificium.

I. PUNCTUM.

Quanta dignum preparatione sit illud divinum opus, quod Sacerdos aggreditur, res ipsa loquitur; sed in quo potissimum consistat illa preparatio non ita forte liquet. Hæc certe inter alias aptissima videbitur accuratè meditati, si Sacerdos sic se aptet cum gratia, faciendo sacro, ut sit ipse sicut Christus sacrificans & sacrificium. Ratio similitudinis fundatur in ratione ministerii & præsertim illius sacro-sancti quod missa dicitur, & quod, cum indivisim à Christo & à Sacerdote simul exerceatur, debet Sacerdos quantum quidem potest cum gratia se Chri-

sto similem reddere

Idcirco præcipuè Sacerdotes dicuntur filii Dei; *Afferre Domino filii Dei, afferre Domino* Ps. 28.

filios arietum. Quia videlicet, ut ait sanctus Basilius in hunc versum, *Vero Dei Filio similes esse debent, qui solus potuit acceptum Patri offerre sacrificium,* & qui Sacerdotes instituit ut idem secum sacrificium jugiter continuarent usque ad finem sæculi. Quapropter Sacerdos ille Dei summi Melchisedech singulariter ab Apostolo dicitur, *assimilatus Filio Dei,* quia præter cæteros Sacerdotes, qui Christum præcesserunt, præcipuam cum Christo retulit similitudinem. At verò quænam erat illa similitudo: quænam illa erant in quibus similes existerent? Hoc est valde observandum, non enim propterea tantum Melchisedech dicitur similis filio Dei, quod panem & vinum obtulit sicut Christus, sed ob multas alias convenientias quæ ab Apostolo memorantur, ut videlicet intelligant Evangelici Sacerdotes sibi satis non esse ad hanc similitudinem cum Christo exhibendam, si duntaxat cum Christo sacrificent in altari: sed quàm ultra potest extendi similitudo, tantum curi debeant cum gratia, ut nihil omittant, quo minus hanc similitudinem plenè assequantur.

Et certè cum tantæ dignitatis sit sacrum illud munus quod obeunt Sacerdotes, dum missam celebrant, quid tandem satis dignum

& satis conveniens tanto muneri facere poterunt? At saltem quod possunt non omitant: ut si quid desit, sit potius potestatis defectus, quam voluntatis. Nonne id æquum? Nonne ita sentis? Nonne velles posse plura? at illa saltem quæ potes, ut ex iis sis, qui corde magno & volenti animo Deum colunt, suisque illi primitias mente promptissima atque devota offerunt.

II. PUNCTUM.

Sed Sacerdos potest esse cum Christo simul sacrificium, sicut cum ipso est sacrificans, nec potest melius illum assimilare, quam se se cum Christo sic sacrificet.

Cogitandum hic primò quid sit se sacrificare cum Christo, nempe sibi suisque omnibus inordinatis affectibus velle mori, adeo ut sicut panis in corpus Christi, & vinum in sanguinem convertuntur, aut sicut ipse Christus Dominus se totum immolat; ita planè Sacerdos quantum ad vitam sensualem & animalem totus immoletur, ne jam non desideatis & ductu naturæ corruptæ moveatur, sed rationis & gratiæ divino motu. Sic sanctus Paulinus illud divi Apostoli explicans, *In carne non estis, sed in spiritu: CARO*, inquit, *transit in spiritum non substantiæ commutatione sed vite: quasi diceret, in hoc est sacrificium carnis, non ut caro mutetur in spiritum, sed carnalis vita in spiritualem.*

Et ne putet Sacerdos id esse novum aliquid & nimis sublime, perpendat quod ipse orans in altari dicit, expansis supra Calicem manibus: *Hanc igitur oblationem quam tibi offerimus, acceptam, ratam, rationabilem, acceptabilemque facere digneris; quid est rationabilem esse oblationem? respondet sanctus Thomas, id esse per quam à bestiali sensu exuamur: illudque ipsum quod Apostolus omnibus Christianis commendat, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. Et nolite conformari huic saeculo, sed reformamini in novitate sensus vestri, ut probetis quæ sit voluntas Dei bona, beneplacens & perfecta. Et rursus: Mundemus nos ab omni inquinamento carnis & spiritus, perficientes sanctificationem in timore Domini. Hoc est seipsam immolare: hoc est sacerdotium sanctum, hoc est offerre spirituales hostias, acceptabiles Deo per Iesum Christum, sicut ait sanctus Petrus; hoc est quod tam facile possumus*

cum gratia, quam peccatum evitare: cum in eo perfecte evitando tota sit praxis & executio hujus spiritualis sacrificii.

Sed quod est principè considerandum, nihil restat ex nostra parte quòd propius ad hanc Christi similitudinem accedamus; nam præterquam quod ista immolatio, virtutem omnem, atque universam sanctitatem, quæ Christo similes reddimur, comprehendit; hoc insuper singulare habet, ut in materia subiecta ten in re de qua est quæstio, similitudo conveniens tota reperitur. Sicut enim efficacia in dicendo magis propria similitudo esset tum Christo predicante; aut suavitas morum cum ipso conversante: sic cum ipso seipsum sacrificante nihil simili, nihil aptius & convenientius quam sacrificium fieri. Hoc est quod innuebat Sapiens ex septuaginta Interpretum versione: *Quando sederis ut comedas cum Principe, diligenter attende quæ apposta sunt ante faciem tuam: & statue cultum in gutturo tuo, sciens quoniam oportet te talia præparare; NEMPE*, ut ait Salazar, *sicut Christus Dominus se hic sacrificat & jugulat, ita oportet te dare totum. Vide hunc Interpretem, & Tr. 2. c. 2. Molinam Cathusianum, qui de his fufus differunt, ex sanctis Patribus. Mentis nostras Dom. 15. & corpora possideat quæ sumus Domine, doni carnis operatio, ut non noster sensus in nobis, sed jugiter ejus proveniat effectus. Sic aptè orat Ecclesia.*

III. PUNCTUM.

Igitur sic Sacerdos cum Christo sacrificet, ut sit ipse, sicut Christus, sacrificans & sacrificium. Quia sic plenitèrem quam possit referre similitudinem cum Christo referet, quæ quidem similitudine sicut nihil est honorificentius, ita nec quiddam utilius, nec Deo gratius. Sicut in holo: austro arietum & taurorum, & sicut in mollibus agnorum pinguium, sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie ut placeat tibi: & nunc sequimur te in toto corde. Hoc nempe est sacrificium quod æquivalet omnibus, sic se offerre. Sic porro in fornace loquebantur tres pueri: at quantum verius de spirituali sacrificio sacerdotis, juncto cum Eucharistico dici debet; cum sic revera Sacerdos sequatur Dominum in toto corde, sese immolando sicut Christus se immolat: & sic unum & idem sacrificium fiat ex Christo & Sacerdote, sicut unus ex utroque sit sacerdos & sacrificans. Hoc est verè adorare Deum in spiritu, & veritate,

2. *Maccb.*

1.

*Exodi 35.**Ep. 4.**Mon. 6.*

3. p. 9. 83.

n. 4. ad 7.

*Rom. 12.*2. *Cor. 7.*2. *Pet. 2.**Daniel. 3.**Joan. 4.*

Serm. de
natalis
Domini.

veritate, quemadmodum sancti Patres interpretantur, non modo de reali & incruento sacrificio, quod Christus offert cum sacerdote, sed de spirituali quod sacerdos offert cum Christo. Sic inter alios S. Athanasius: *Veri adoratores, inquit, sunt illi, qui sic vivunt ut ipsi de domibus, de corporibus, de operibus, de verbis, de cogitationibus templa & sacrificia faciant.*

Quanti sit autem meriti sic se offerre, docet S. Augustinus his verbis: *sunt multi qui vorvent, alius pallam, alius oleum, alius ceram ad luminaria noctis, alius ut vinum non bibat per aliquot annos, alius ut jejunia certo tempore faciat, alius ut carnes non comedat: non est istud votum optimum, nec perfectum, adhuc melius volo. Non eligit Deus nec speciem tuam, nec oleum tuum, nec jejunium tuum, sed hoc quod te redemit, ipsum offer, hoc est animam tuam. Et si interroges me, quomodo animam meam, quam ipse habet in potestate, offeram? Respondebo tibi, quomodo: moribus sanctis, cogitationibus castis, operibus fructuosiss, avertendo à malo, & convertendo ad bonum.*

Quam verò sit necessarium Sacerdoti sic se offerre, sic paucis S. Gregorius Nazianzenus: *Nemo, inquit, sacrificio dignus est, nisi qui prius seipsum hostiam viventem & sanctam Deo exhibuerit; quia scilicet nimis indignum & nimis alienum à statu sacrificantis Sacerdotis qui*

sanctam & Divinam illam Christi vitam manibus suis immolet, si suam vilem atque animale vitam mactare nolit. Si de naturali vita tum ageretur, certè illam Christo si resposceret, negare justè non posset: at quantò minus sensualem vitam, quam nunquam vivere oporteret, etiam si Sacerdos non esset aut sacrificium non offerret? *Absit ut fugiamus, inquit Judas Machabeus, & si appropiaris tempus nostrum, moriamur in virtute propter fratres nostros, & non inferamus crimen gloriae nostrae. Crimen profectò inferitur gloriae tui Sacerdotii & sacrificii, si dum Christus pro te & per te moritur, sacramentalem illam, quam vivit, vitam immolando: tu mortem fugis, nec judicas illum satis dignum, cui miseram vitam tuam tradas in spiritualem & divinam convertendam! Eamus & nos & moriamur cum eo.*

Satius esset nullo die velle vivere, quam non omni die, sic velle cum Christo mori.

Declaratur hac Veritas in 3. p. Feria 5. hebdomadae. 2. Cui conformis hac est, in 2. p. Fer. 5. Septuagesima.

Ingratus est tanti beneficii, qui se tantum ex parte immolat, se totum immolante Christo.

CONSIDERATIO OCTAVA, QVO DIE RELIGIOSVS INDVITVR Habitus.

Gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo, quia induit me vestimentis salutis, & indumento justitiae circumdedit me: quasi sponsum decoratum corona, & quasi sponsam ornatum monilibus suis. II. 61.

VERITAS PRACTICA.

Non est in novo habitu novum cordis gaudium, sed in novo corde.

Ratio est, quia novum illud gaudium, quod percipitur hodie in sumendo habitu religioso, non est nisi à gratia vocationis.

Sed illa vocationis gratia non est in novo practice habitu, sed in novo corde sumentis habitum.

Ergo non est in novo habitu novum illud cordis gaudium, sed in novo corde; in corde scilicet ejus novitum, qui deponendo habitum saecularem deponit saeculares omnes affectus, & induendo religiosum, simul induit affectus omnes suo conformes instituto.

I. PUNCTUM.

Sanctus Augustinus agens de pace seu 19. Cap. 11. gaudio spirituali, tale esse ait bonum, ut in rebus terrenis atque mortalibus nihil gra-